

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 514: Nói Xả (Khiển) Thì Thấy Đều Xả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nói xả thì thấy đều xả】

“Xả” (khiển) là rời khỏi, buông xuống, vứt bỏ; không phải nói tôi buông bên này, bên kia vẫn còn giữ lại, thế thì không được, một khi đã xả thì tất cả thấy đều phải xả. Pháp thể gian đã xả bỏ rồi, Phật pháp cũng phải xả, Phật pháp cũng không được chấp trước. Vì sao vậy? Phật pháp vẫn là pháp do nhân duyên sanh, Phật pháp và pháp thể gian vẫn là đồng thể, đồng thời, tuyệt đối không thể chấp trước; chấp trước liền sai rồi, chấp trước là căn bệnh lớn. Chấp trước Phật pháp thì cũng không có cách nào vượt thoát lục đạo luân hồi, cho nên Phật pháp cũng không thể chấp trước, đây gọi là “nhất xả nhất thiết xả” (một khi đã xả thì tất cả đều xả).

【Nói không xả thì thấy đều không xả】

“Không xả” là gì? Là nói từ trên Tướng, nói từ trên Huyền tướng. Huyền tướng này, thể pháp, Phật pháp, tất cả vạn tướng, nó là có, nó không phải là không có tướng, “Thể” nhất định hiện ra “Tướng”. Khi không có vọng niệm, khi không có vọng tướng, tướng hiển hiện ra gọi là Nhất Chân pháp giới. Nếu bên trong có xen tạp vọng tướng, phân biệt, chấp trước vào trong đó, tướng hiện ra liền gọi là Thập pháp giới, liền gọi là lục đạo luân hồi. Thế nên lục đạo, Thập pháp giới là từ trong phân biệt, chấp trước mà biến hiện ra. Cho nên, có “Thể” thì quyết định sẽ hiện “Tướng”, tướng không thể diệt được, tướng sẽ chuyển biến.

Vì vậy, chư Phật Bồ Tát dạy chúng ta phải đoạn ác tu thiện; quý vị có thể đoạn ác, thì ác tướng sẽ không hiện tiền; quý vị có thể tu thiện, thì thiện tướng liền có thể hiện tiền. Nên mới nói, y báo chánh báo trang nghiêm của Thập pháp giới là do nguyên nhân gì? Chỉ là tướng tương tục (tướng tiếp nối) do nghiệp

nhân quả báo biến hiện mà thôi. Bất luận là thiện cảnh giới hay nghịch cảnh giới, đều là sát-na sanh diệt, liễu bất khả đắc (trọn chẳng thể được).

Do đó, chư Phật Bồ Tát ở trong ba đường ác độ chúng sanh, các Ngài không có khổ thọ; ở tại thế giới Tây Phương Cực Lạc độ chúng sanh, các Ngài cũng không có lạc thọ. Cả hai bên khổ và vui đều xả, hai bên không và có đã xả, hai bên khổ và vui cũng xả, các Ngài mới có thể được tự tại, trí tuệ này mới thực sự có thể hiện tiền. Chỉ cần có một mảy may buông không xuống, thì đó chính là vô minh, đó chính là phiền não, đó chính là cội nguồn của sanh tử, thế nên nhất định phải triệt để buông xả.